Lieta Nr.42291406
(A-1214 – 07/22)

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2007. gada 9. novembrī

Spriedumu taisīja Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese Ļ.Kušnire

Lietas dalībnieki:
pieteicējs – sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Ferocius”
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātā iestāde – Valsts ieņēmumu dienests

Pieteikuma priekšmets: Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005.gada 28.decembra lēmuma Nr.19/35242 atcelšana

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2006.gada 10.janvārī Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk arī tiesa) saņemts SIA „Ferocius” (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta (VID) ģenerāldirektora 2005.gada 28.decembra lēmuma Nr.19/35242 atcelšanu. Pieteikumā norādīs tālāk minētais.

[1.1.] VID Rīgas reģionālās iestādes nodokļu inspektores no 2003.gada 12.maija līdz 2005.gada 2.septembrim veica pieteicējai vienkāršo pievienotās vērtības nodokļa auditu par 2003.gada martu un aprīli. Audita rezultātā VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 2.audita daļas priekšniece pieņēma lēmumu par audita rezultātiem Nr.4.2.2/33, ar kuru papildus nomaksai budžetā tika noteikti pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk arī PVN) Ls 39918,53 un soda nauda Ls 39918,53 apmērā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja to ir apstrīdējusi VID Rīgas reģionālās iestādes direktoram, kas ar savu 2005.gada 18.oktobra lēmumu Nr.1.3/42540, sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

VID ģenerāldirektors, izskatījis pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu par VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2005.gada 18.oktobra lēmumu Nr.1.3/42540, ar savu 2005.gada 28.decembra lēmumu Nr.19/35242 to atstāja negrozītu.

[1.2.] VID, pieņemot lēmumu, pārkāpa likuma „Par nodokļiem un nodevām” 23.panta trešās daļas nosacījumus attiecībā uz pieļaujamo audita ilgumu. VID Rīgas reģionālās iestādes direktoram nav tiesību pieņemt lēmumu par audita termiņa pagarinājumu un direktora 2003.gada 26.jūnija lēmums par audita termiņa

pārtraukšanu ir prettiesisks. Bez tam ir iespējams pagarināt procesuālo termiņu lēmuma pieņemšanai, bet ne audita veikšanai.

Lai gan VID Rīgas reģionālās iestādes direktora lēmums par audita termiņa pārtraukšanu ir pieņemts pamatojoties uz to, ka nepieciešams pieprasīt informāciju no kompetentām ārvalstu iestādēm, vienīgais dokuments, ko VID ir saņēmis ir vēstule no Lielbritānijas vēstniecības, par šīs valsts uzņēmumu „ORYX ENTERPRISE Ltd". VID faktiski nav veicis pierādījumu vākšanu lietā.

[1.3.] Nav pamatots VID secinājums par to, ka pieteicēja darījumi ar Lielbritānijas uzņēmumu „ORYX ENTERPRISE Ltd" nav notikuši, tāpēc ka uzņēmums nav reģistrēts Lielbritānijas nodokļu maksātāju reģistrā. „ORYX ENTERPRISE Ltd" ir reģistrēta Lielbritānijā, bet darbojas teritorijās ar nodokļu atvieglojumiem. Uzņēmums strādā citās valstīs, kur arī tas ir reģistrēts kā nodokļu maksātājs.

Pieteicēja visas „ORYX ENTERPRISE Ltd" domātās kravas ir nosūtījusi uz Nīderlandi un Vāciju.

[1.4.] VID apstrīd pieteicējas darījumus ar SIA „Raktuve", SIA „Atradnis" un SIA „Pamatakmens", pamatojot to tādejādi, ka pieteicējas darījumu partneri neesot precīzi noformējuši grāmatvedības dokumentāciju par saviem darījumiem ar izejvielu piegādātājiem. Pieteicēja nav atbildīga par tās darījumu partneru darījumiem ar apakšuzņēmumiem. Visos gadījumos, kad pieteicēja ir iepirkusi metāllūžņus no minētajiem uzņēmumiem, preču pavadzīmei – rēķinam bija pievienots akts, kas apliecināja to izcelsmi.

2004.gada 28.janvārī VID ģenerāldirektors ir pieņēmis lēmumu Nr.19.2/2091, kurā norādījis, ka atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmajai daļai, novērtējamais darījums, saistībā ar tiesībām veikt priekšnodokļa atskaitījumu, ir pieteicēja darījumi ar tiešajiem piegādātājiem. Šāds VID lēmums pieteicējai ir radījis tiesisko paļāvību.

[2] Atbildētājs – VID savā rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un noraida kā nepamatotu. Paskaidrojumā norādīts tālāk minētais.

[2.1.] Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 5.punktam VID Rīgas reģionālās iestādes direktors ir uzskatāms par nodokļu administrācijas augstāko amatpersonu likuma 23.panta izpratnē. Tādejādi VID Rīgas reģionālās iestādes direktors bija tiesīgs pieņemt lēmumu par audita pārtraukšanu.

VID Rīgas reģionālajai iestādei, lēmuma pieņemšanai bija nepieciešama informācija par uzņēmumu „ORYX ENTERPRISE Ltd". Pieprasījums ir nosūtīts 2003.gada 26.maijā, savukārt atbilde VID Rīgas reģionālajā iestādē ir saņemta 2005.gada 4.augustā. Lēmums par audita rezultātiem ir pieņemts 2005.gada 2.septembrī.

[2.2] Tā kā Lielbritānijas vēstniecības atbildē uz VID pieprasījumu bija norādīts, ka „ORYX ENTERPRISE Ltd" nav reģistrējies kā nodokļu maksātājs, VID bija pamats apšaubīt pieteicēja eksporta faktu „ORYX ENTERPRISE Ltd".

[2.3] 2003.gada martā un aprīlī pieteicēja ir veikusi priekšnodokļa atskaitījumus par darījumiem ar SIA „Raktuve", SIA „Atradnis" un SIA „Latmets", taču pārbaudes rezultātā VID ir konstatējis, ka minēto uzņēmumu pirmavoti nav nodarbojušies ar metāllūžņu piegādi vai arī nav tos piegādājuši attiecīgajos

apjomos. Līdz ar to VID bija pamats apšaubīt pieteicējas veiktos darījumus un ierobežot tiesības veikt priekšnodokļa atskaitījumus.

Pieteicēja atsaukšanās uz 2004.gada 28.janvārī VID ģenerāldirektora lēmumu nav pamatota, jo šo lietu tiesiskie un faktiskie apstākļi atšķiras.

[3] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā tiesai norādītajiem faktiem un argumentiem.

[4] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumā tiesai minētajiem faktiem un argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopsakarā ar administratīvā procesa dalībnieku argumentiem un paskaidrojumiem, konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[6.1.] 2006. gada 6. maijā VID Rīgas reģionālā iestādes direktors pieņēma lēmumu Nr. 4.2.2/434 par nodokļu audita veikšanu pieteicējai. Lēmuma pirmajā punktā noteikts, ka daļējais pievienotās vērtības nodokļa audits par 2003. gada martu veicams no 2003. gada 12. maija līdz 2003. gada 1. jūnijam par sekojošiem darījuma partneriem: SIA „Torpans", SIA „Pamatakmens", SIA „Raktuve" un SIA „Atradnis" *(lietas 2. sējums, 55. lapa)*.

2003. gada 28. maijā VID Rīgas reģionālā iestādes direktors pieņēma lēmumu Nr. 4.2.2/ 512 par audita, kas iniciēts ar 2003. gada 6. maija lēmumu Nr 4.2.2/434 pārtraukšanu no 2003. gada 28. maija līdz lēmumā minētās informācijas saņemšanai. Lēmums pamatots ar informācijas pieprasīšanu no VID Juridiskās pārvaldes Starptautisko līguma daļas *(lietas 2. sējums, 53. lapa)*.

Ar VID Rīgas reģionālā iestādes direktora 2003. gada 22. jūlija lēmumu Nr. 4.2.2/694 iepriekšminētais lēmums tika grozīts, papildinot lēmumu ar norādi uz likuma „Par nodokļiem un nodevām"18. panta 10. punktu, 23. panta trešo daļu un likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 5. panta otrās daļa 4. punktu un aizstājot tekstu „informācijas pieprasīšanu no VID Juridiskās pārvaldes Starptautiskās līguma daļa" ar tekstu „informācijas pieprasīšanu no citām ārvalstu iestādēm" *(lietas 2. sējums 54. lapa)*.

[6.2.]2003. gada 28. maijā VID Rīgas reģionālā iestādes direktors pieņēma lēmumu Nr. 4.2.2/519, ar kuru nolēma veikt pieteicējas pievienotās vērtības nodokļa auditu par 2003. gada aprīli. Lēmuma pirmajā punktā noteikts, ka audits ir veicams no 2003. gada 6. jūnija līdz 2003. gada 26. jūnijam *(lietas 2. sējums, 56. lapa)*

2003. gada 25. jūnijā VID Rīgas reģionālā iestādes direktors pieņēma lēmumu Nr. 4.2.2/ 599 par audita, kas iniciēts ar 2003. gada 28. maija lēmumu Nr. 4.2.2/519 pārtraukšanu no 2003. gada 25. jūnijā līdz lēmumā minētās informācijas saņemšanai. Lēmums pamatots ar informācijas pieprasīšanu no VID Juridiskās pārvaldes Starptautisko līguma daļas.

Ar VID Rīgas reģionālā iestādes direktora 2003. gada 22. jūlija lēmumu Nr. 4.2.2/695 iepriekšminētais lēmums tika grozīts, papildinot lēmumu ar norādi uz

likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18. panta 10. punktu, 23. panta trešo daļu un likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 5. panta otrās daļa 4. punktu un aizstājot tekstu „informācijas pieprasīšanu no VID Juridiskās pārvaldes Starptautiskās līguma daļa" ar tekstu „informācijas pieprasīšanu no citām ārvalstu iestādēm" *(lietas 2. sējums 52. lapa).*

[6.3.] 2003. gada 24. jūlijā VID Rīgas Reģionālās iestādes direktora vietniece nosūtīja pieteicējai 2003. gada 22. jūlija lēmumus Nr. 4.2.2/694 un Nr.4.2.2/695, pavadvēstule norādot, ka uzņēmuma nodokļu auditi pārtraukti sakarā ar informācijas pieprasīšanu no citām ārvalsts iestādēm uz laiku līdz informācijas saņemšanai *(lietas 2. sējums, 57. lapa).*

[6.4.] Valsts ieņēmumu dienests informāciju par pieteicējas darījumiem ar Lielbritānijas uzņēmumu „ORYX ENTERPRISE Ltd" no ārvalsts kompetentām iestādēm pieprasīja 2004. gada 27. augustā, nosūtot vēstuli Nr. 20.3.2/2497, 2004. gada 11.novembrī, nosūtot vēstuli Nr. 20.3.2/2497 un 2005. gada 17. maijā, nosūtot vēstuli Nr. 20.3.2/1009. Pēdējā vēstulē VID lūdza sniegt atbildi uz 2004. gada 11.novembra vēstulē Nr. 20.3.2/2497 uzdotajiem jautājumiem.

Atbildes uz savām vēstulēm VID saņēma 2004. gada 21. oktobrī un 2005. gada 27. jūlijā.

/Lietas1. sējums, 129.-135. lapa /

[6.5.] 2005. gada 15. augustā VID Rīgas reģionālās iestādes direktors pieņēma lēmumu Nr. 4.2.2/853, ar kuru nolēma atsākt nodokļu auditu no 2005. gada 16. augusta; mainīt audita veidu par 2003. gada martu; veikt pieteicējas pievienotās vērtības nodokļa auditu par 2003. gada martu un 2003. gada aprīli; pieņemt lēmumu par audita rezultātiem līdz 2005. gada 2. septembrim *(lietas 2. sējums, 49.-50. lapa).*

[6.6.] Pieteicējas auditā citstarp konstatēts tālāk minētais.

[5.6.1.] 2003. gada martā pieteicēja veica priekšnodokļa atskaitījumus Ls 26097,92, tostarp Ls 13 900,14- par saņemtajiem vara, alumīnija, nerūsējošā tērauda lūžņiem no SIA „Atradnis", Ls 3046,73- par saņemtajiem pakalpojumiem no SIA „Pamatakmens", Ls 6146,16- par saņemtajiem melnā metāla un nerūsējošā tērauda lūžņiem no SIA „Raktuve"; Ls 2686,18- par dokumentos uzrādītajiem avansa maksājumiem par preci no SIA „Tarpans", Ls 300,71- par citiem darījumiem.

[6.6.2.] 2004. gada aprīlī pieteicēja veica priekšnodokļa atskaitījumus Ls 17 118,21 apmērā, tostarp Ls 14 607,90- par saņemtajiem melno un krāsaino metālu lūžņiem no SIA „Raktuve", Ls 2199,60- par saņemtajiem krāsaino metālu lūžņiem no SIA „Latmets" un Ls 310,71- par citiem darījumiem.

[6.6.3.] Darījumu ķēdes no pieteicējas līdz lūžņu iegūšanas pirmavotam pārbaudes rezultāti pierāda, ka pieteicējas darījuma partneru SIA „Atradnis", SIA „Raktuve", SIA „Latmets" pavadzīmēs par metāllūžņu piegādi norādītais lūžņu daudzums pārsniedz lūžņu daudzumu, ko no pirmavota varēja faktiski iegūt. Tādējādi pārbaudei par 2003. gada martu un aprīli iesniegtajos dokumentos nav uzrādīts patiesais krāsaino un melno metāllūžņu pirmavots.

[6.6.4.] Pārbaudē nav apstiprinājies SIA „Pamatakmens" spēja sniegt pakalpojumu. pieteicējai

[6.6.5.] Pieteicēja 2003. gada martā un aprīlī pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokli Ls 23111,03 un Ls 6807,50 apmērā atskaitīja, pārkāpjot likuma „Par grāmatvedību" 2. panta, likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10. panta pirmās daļas 1. punkta un Ministru kabineta 2001. gada 13. marta noteikumu Nr. 115 „Kārtība, kādā tiek iepirkti, realizēti un eksportēti melno un krāsaino metālu atgriezumi un lūžņi" 22. punktu, tas ir nepamatoti.

[6.6.6.] Par pieteicējas veiktajiem eksporta darījumiem auditā nebija iespējams noteikt eksportētās preces izcelsmi un noteikt saņemto pakalpojumu reālos sniedzējus, jo darījumu partneri par veiktajiem par veiktajiem starpniecības pakalpojumiem un piegādātajiem metāllūžņiem uz VID pretpārbaužu pieprasījumiem neatsaucās.

[6.7.] Pamatojoties uz audita rezultātiem, VID izdeva administratīvo aktu, kas ietver audita pārskata, VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 2. audita daļas priekšnieces 2005. gada 2. septembra lēmumu Nr. 4.2.2/33 *(lietas 1. sējums, 11.-42., 43.-44.)*, Rīgas reģionālās iestādes direktora 2005. gada 18. oktobra lēmumu Nr. 1.3./42540 *(lietas 2. sējums, 1.-17. lapa)* un VID ģenerāldirektora 2005. gada 28. decembra lēmumu Nr. 19/35242 *(lietas 1. sējums, 53. -65. lapa).*

Ar šo aktu pieteicējai, pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10. panta pirmās daļas 1. punktu un 35. panta otro daļu papildus nomaksai budžetā noteikts pievienotās vērtības nodoklis Ls 39 918,53 un soda nauda Ls 39 918,53.

[7] Izvērtējot administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un argumentus kopsakarā ar lietas faktiskajiem apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[8] Administratīvā procesa likuma 7. pants citstarp noteic, ka iestādes rīcībai jāatbilst tiesību normām. Iestāde darbojas normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim. Administratīvā procesa likuma 10. pants noteic, ka privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa

Tiesas ieskatā atbildētājs minētos principus izsakāmajā lietā ir pārkāpis. Par to liecina tālāk minētais.

[9] Saskaņā ar atbildētāja lēmumiem pieteicējas pievienotās vērtības audits par 2003. gada martu uzsākts 2003. gada 12. maijā, bet par 2003. gada aprīli uzsākts 2003. gada 6. jūnijā. Savukārt lēmums par audita rezultātiem Nr. 4.2.2/33 pieņemts 2005. gada 2. septembrī, tas ir 27 mēnešus (!) pēc audita uzsākšanas.

[10] Atbildētājs lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanas termiņu pamato ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23. panta trešo daļu, kas noteic, ka gadījumā, ja ir nepieciešams iegūt papildu informāciju no ārvalstu nodokļu administrācijām vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm, nodokļu administrācija lēmuma pieņemšanas

termiņu var pagarināt vēl līdz 30 dienām pēc attiecīgās informācijas saņemšanas, un faktu, ka informācija, kas no ārvalstu kompetentajām iestādēm bija pieprasīta pieteicējas eksporta darījumu izvērtēšanas nolūkā, tika saņemta tikai 2005. gada jūlijā.

[11] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23. panta trešā daļa noteic, ka *nodokļu administrācija pieņem lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) rezultātiem ne vēlāk kā 90 dienu laikā no nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienas, izņemot gadījumus, kad nodokļu administrācijas augstākā amatpersona pagarina lēmuma pieņemšanas termiņu par 30 dienām, lai iegūtu papildu informāciju nodokļu revīzijas (audita) veikšanai. Ja nepieciešams iegūt papildu informāciju no ārvalstu nodokļu administrācijām vai citām kompetentām ārvalstu iestādēm, lēmuma pieņemšanas termiņu var pagarināt vēl līdz 30 dienām pēc attiecīgās informācijas saņemšanas.*

No minētā regulējuma secināms, ka atbilstoši vispārējam principam, nodokļu administrācijas lēmums par audita rezultātiem ir leģitīms, ja tas pieņemts ne vēlāk kā 90 dienu laikā no audita uzsākšanas.

Savukārt pēc norādītā termiņa pieņemtais lēmums ir leģitīms, ja, pirmkārt, šī lēmuma pieņemšanas termiņu pagarina nodokļu administrācijas augstākā amatpersona, otrkārt termiņa pagarinājumam ir leģitīms mērķis – audita veikšanai nepieciešamās informācijas iegūšana, treškārt, ir ievērots normā noteiktais termiņa pagarināšanas laiks.

[12] Izskatāmajā lietā termiņu lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanai ar savu 2005. gada 15. augusta lēmumu Nr. 4.2.2/853 pagarināja VID Rīgas reģionālās iestādes direktors. Kā pamatoti norāda pieteicēja, minētā amatpersona nav uzskatāma par nodokļu administrācijas augstāko amatpersonu

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 32. panta pirmā daļa noteic, ka valsts pārvaldē amatpersonas iekļautas vienotā hierarhiskā sistēmā, kurā viena amatpersona ir padota citai amatpersonai. Amatpersonas darbojas savas kompetences ietvaros un savus pienākumus pilda un tiesības īsteno patstāvīgi.

Ņemot vērā likuma „Par valsts ieņēmumu dienestu" 3. panta ceturtajā daļā un 4. pantā Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram noteikto kompetenci, atzīstams ka valsts ieņēmumu dienesta hierarhiskajā sistēmā augstākā amatpersona, tādējādi arī nodokļu administrācijas augstākā amatpersona, ir Valsts ieņēmuma dienesta ģenerāldirektors.

Līdz ar to secināms, ka 2005. gada 15. augusta lēmumu Nr. 4.2.2/853 par termiņa pagarinājumu lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanai nav juridiska spēka, jo to pieņēma amatpersona, kurai konkrētā lēmuma izdošana nav piekritīga.

Līdz ar to konstatējams, ka nosacījums, ka lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanas termiņu pagarina nodokļu administrācijas augstākā amatpersona, nav ievērots.

[13] Lietā ar pierādījumiem ir nodibināts, ka auditējamā periodā pieteicēja citstarp ir nodarbojusies ar metāllūžņu eksportu. VID pieprasījumu kompetentām ārvalsts

iestādēm saturs liecina, ka tie ir vērsti uz informācijas par iepriekšminētajiem pieteicējas darījumiem iegūšanu.

Tajā pat laikā, kā liecina rakstveida pierādījumi, ar informācijas pieprasījumu VID kompetentajās ārvalsts iestādes pirmo reizi vērsās tikai 2004. gada 27. augustā, tas ir gadu un divus mēnešus pēc audita uzsākšanas.

Lai gan 23. panta trešajā daļā ir paredzēts, ka gadījumā, ja auditam nepieciešamā informācija ir jāiegūst no ārvalsts iestādēm, termiņu lēmuma pieņemšanai var pagarināt līdz 30 dienām pēc attiecīgas informācijas saņemšana, tiesa atzīst, ka minētais nerada iestādei tiesības neierobežoti ilgi vilcināties ar informācijas pieprasīšanu. Atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta piektajai daļai VID savā darbībā ir jāievēro labas pārvaldības principu, kas citstarp ietver taisnīgu procedūru īstenošanu saprātīgā laikā.

Vilcināšanos pieprasīt informāciju no ārvalsts iestādēm no 2003. gada maija – jūnija līdz 2004. gada augusta beigām atbildētājs pienācīgi nepamato. Par pienācīgu pamatojumu nevar uzskatīt atbildētāja paskaidrojumus, ka informācijas pieprasīšanas termiņu ietekmēja komplicēta VID struktūrvienību komunikācija jautājumos par informācijas pieprasīšanu no ārvalstīm.

Ņemot vērā norādīto, tiesa atzīst, ka auditam nepieciešamās informācijas pieprasīšana no ārvalsts vairāk nekā gadu pēc audita sākuma ir uzskatāma par būtisku labas pārvaldības principa pārkāpumu.

[14] Iepriekš spriedumā tiesa jau norādīja, ka pirmais VID pieprasījums kompetentām ārvalsts iestādēm datēts ar 2004. gada 27. augustu Pēdējā ārvalsts kompetentās iestādes atbilde VID saņemta 2005. gada 27. jūliju *(lietas 1. sējums, 129.-135. lapa)*. Tādējādi, lai iegūtu informāciju no ārvalsts kompetentajām iestādēm. VID objektīvi bija nepieciešami 11 mēneši.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka laiks *(neskaitot ar VID Rīgas reģionālā iestādes direktora 2006. gada 6. maijā lēmumu Nr. 4.2.2/434 un 2003. gada 28. maija lēmumu Nr. 4.2.2/519 auditam noteikto termiņu),* par kuru izskatāmajā lietā kopumā tika paildzināta lēmuma par audita rezultātiem pieņemšana, ar leģitīmu mērķi ir attaisnots tikai attiecībā uz 11 mēnešiem, tas ir laiku, kas faktiski tika patērēts informācijas gūšanai.

Minēto tiesas secinājumu nemaina fakts, ka iestādē ir pieņemti lēmumi par auditu pārtraukšanu un to atsākšanu.

Tiesību normas nenosaka atbildētāja tiesības pārtraukt auditu, tādējādi iepriekšminētie lēmumi, kas neatbilst tiesību normām, neattaisno iestādes bezdarbību laika periodā no 2003. gada maija – jūnija līdz 2004. gada augusta beigām.

[15] Sprieduma [12] punktā tiesa jau ir norādījusi, ka VID Rīgas reģionālās iestādes 2005. gada 15. augusta lēmumam Nr. 4.2.2/853 par termiņa pagarinājumu lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanai nav juridiska spēka, jo to pieņēma amatpersona, kurai konkrētā lēmuma izdošana nav piekritīga.

Līdz ar to konstatējams, ka lēmuma par audita rezultātiem pieņemšanu izskatāmajā lietā noteic VID Rīgas reģionālā iestādes direktora 2006. gada 6. maija lēmums Nr. 4.2.2/434 un 2003. gada 28. maija lēmums Nr. 4.2.2/519, atbilstoši

kuriem auditu beigu termiņš noteikts attiecīgi 2003. gada 1. jūnijs un 2003. gada 26. jūnijs.

Ņemot vērā iepriekšminētajos lēmumos noteikto, lēmumus par audita rezultātiem vajadzēja pieņemt šajos lēmumos noteiktajā termiņā. Pretējā gadījumā bija jāgroza auditam noteiktais termiņš. No lietas materiāliem redzams, ka iepriekšminētajos lēmumos noteiktie termiņi netika pagarināti. Gluži otrādi, ar turpmāk lietā pieņemtajiem lēmumiem, auditi tika pārtraukti

Līdz ar to, konstatējams, ka izskatāmajā lietā informācijas gūšana no ārvalsts iestādēm īstenota ārpus auditu ietvariem, kas neatbilst likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23. panta trešās daļas jēgai.

[16] Administratīvā procesa likuma 250. panta pirmās daļas 1. punkts paredz, ka tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus. No minētās normas izriet, ka taisnīgs administratīvā akta izdošanas process, līdzīgi kā taisnīgs tiesas process, sastāv no divām daļām – taisnīga un tiesību normām atbilstoša procesa un taisnīga un tiesību normām atbilstoša rezultāta.

[16] Ievērojot sprieduma [7] - [15] punktā norādīto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētā akta izdošanas process iestādē nav noticis atbilstoši administratīvā procesa principiem un spēkā esošajām normām, līdz ar to neatkarīga no tā, vai akta rezultāts ir taisnīgs un tiesisks, konstatējams pārsūdzētā akta prettiesiskums.

[17] Ņemot vērā to, ka tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir jāatceļ tā izdošanas procesa prettiesiskuma dēļ, tiesa uzskata, ka nav nozīmes vērtēt akta rezultāta taisnīgumu un atbilstību tiesību normām, jo neatkarīgi no akta rezultāta izvērtēšanas, tas nevar mainīt tiesas spriedumu par pieteikuma apmierināšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt SIA „Ferocius" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005. gada 28. decembra lēmuma Nr. 19/35242 atcelšanu.

No izdošanas dienas atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2005. gada 28. decembra lēmuma Nr. 19/35242.

Uzlikt par pienākumu Valsts ieņēmumu dienestam atlīdzināt pieteicējai SIA „Ferocius" tās samaksāto valsts nodevu Ls 10 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) Ļ.Kušnire